26.3.5

45a (משנה ה') $\rightarrow 46a$ (אף האי נמי שלא נטעו מתחלה לכך)

- ז. פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֲשׁ **לֹא תַּחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלִיהֶם** וְלְקַחְתָּ לֶךְ פֶּן תִּוָּסֵשׁ בּוֹ כִי תוֹעֲבַת ה' אֱלֹהֶיךְ הוּא: *דברים ז*, כ*ה*
- ב. אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם לישים אתם את אלהיהם, על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רעבן: *דברים יב, ב*
  - נ. וְנַתַּצְתֶּם אֶת מִזְבָחֹתָם וְשְׁבַּרְתֶּם אֶת מֵצֵבֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֲשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּגַדְעוּן וְאִבַּרְתֶם אֶת שְׁמָם מִן הַמָּקוֹם הַהוֹא: *דברים יב, ג*
    - ַרָּי אָם כֹּה תַעֵשׁוֹּ לָהֶם מִזְבָּחֹתֵיהֶם תִּתֹצוֹ וֹמַצֵבֹתָם תִּשַבֵּרוֹ **וַאֲשִׁירָהֶם תְּגַדְעוֹן** וּפְּסִילֵיהֶם תִּשִּׁרְפוֹן בָּאֵשׁ: *דברים ז, ה*
      - נו ולא תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל בֵּיתֶךְ וְהָיִיתָ חֵרֶם כָּמֹהוּ **שַׁקַץ תְּשַׁקְצֶנוּ וְתַעֵב תְּתַעֲבֶנּוּ** כִּי חֵרֶם הוּא: *דברים ז, כו*
- I משנה ה' anything מחובר לקרקע cannot become ע"ז
  - a p"n: v. 1 indicates that only those things on the (worshipped) mountains are banned, not the mountains themselves
    - ר' יוסי הגלילי: v. 2 leads to similar conclusion
  - b אשרה: (the exception) ת"ק because it is planted by man
    - אשרה :ר"ע is an indicator of a place of worship
- II Analysis:
  - a Question: where do ת"ק and ריה"ג differ?
    - i Answer1 (מותר ל-ריה"ג) כהר whether decorations on mountains are מותר ל-ריה"ג) or not (מותר ל-
    - ii Answer2 (מ"ש): all agree that מחלוקת; צפוי הר אינו כהר about a tree which was worshipped only after planting
      - 1 ה״ק. permitted (part of mountain)
      - 2 דיה"ג. prohibited
        - (a) Proof: from extra line in משנה "כל שיש בו תפיסת אדם אסור"
      - אסור– also holds that if planted and subsequently worshipped אסור–
        - (a) ריב"י :*ברייתא* end of v. 2 implies that their gods cannot be the hills or the trees
          - (i) Therefore: v. 3, obligating destruction of אשרות teaches that עץ רענן could be a "god"
          - (ii) And: תחת כל עץ רענן is understood as א"ז as a marker of ר"ע
        - (b) דבנן. apply v. 3 to a tree that was planted for that purpose
          - (i) אילן שנטעו ולבסוף עבדו. needs v. 3 for that as well; rather, he derives אילן שנטעו ולבסוף κ from v. 4 only גידוע
            - 1. Meaning: a tree where the branches must be cut down, but the roots are מותר –
            - 2. Challenge: the גמרא uses v. 3 (תשרפון)
              - a. Answer: it intends אלו לא נאמר: w/o v. 3, v. 4 would've been applied to tree planted as אשרה
        - (c) מ"ז apply v. 4 to sequence of conquest tear down, conquer than go back and destroy ע"ז
          - (i) אבד : infers from v. 2 אבד then תאבדון
            - 1. רבנן use v. 2 for obligation to dig after its foundations
            - 2. *דיב"י*: infers that from ואבדתם את שמם utterly destroy any remnant
              - a. דבנן; interpret that as obligation to give it a degrading nickname per v. 5 (ר"א/ר"ע)
- III מותר יש of mountains are liable for execution but mountains are worshippers of vegetables and greens on mountains are liable for death and grass/vegetables are אסור
  - a ריב"י: this follows ריב"י
    - i Question: why not attribute to רבנן; and the tree was planted for this purpose
    - ii Answer: parallel to mountain just as mountain wasn't originally placed there for purpose of "",
      - 1 So too: tree was planted for innocent purpose and then worshipped only אסור according to ריב"י